

Even voorstellen: All in the family

Juli 2005, de zomervakantie is eindelijk begonnen en de familie Manders uit Utrecht (moeder Anne Marie, vader Ton en 5 kids in de leeftijd van 6 tot 15 jaar) is voor een weekje neergestreken in de Tukhut op doorreis naar de 3.842m hoge Monviso in de Italiaanse Alpen. Ze willen eerst een paar dagen onthaasten in de Belgische Ardennen om zo een beetje te acclimatiseren en alvast "in shape" te komen voor de hoge bergen die hen nog te wachten staan.

Na de warme maaltijd ben ik aangeschoven aan een van de grote familie-tafels van de Tukhut. En al gauw kom ik te weten dat pa en ma Manders elkaar inmiddels ruim 25 jaar geleden voor het eerst hebben ontmoet tijdens een ludieke studentenontmoeting (de eerste Nederlandse studenten-step kampioenschappen). Vaders was destijds al actief met wandelen en bergwandelen. En van het een komt het ander: Als 2 sportieve mensen elkaar tegenkomen, dan gaan ze doorgaans samen ook sportieve dingen ondernemen. En zo hebben Ton en Anne Marie in hun pré-kids tijdperk samen heel wat afgewandeld en gezworven, met name in de Zwitserse en Oostenrijkse bergen. Maar ook tegenwoordig wordt nog steeds minimaal 1 week per jaar gereserveerd om met z'n tweeën iets te ondernemen.

Gevraagd naar zijn eerste indruk van hun verblijf in de Tukhut, vertelt Ton: "Ik ben verrast. Ik kom hier best wel lang hoor. Maar meestal is dat in het winterseizoen om een cursus "kaart en kompas" te geven aan cursisten van de NKBV regio Utrecht. Dit jaar hadden we zoiets van: ach waarom niet, we zijn lid van de NKBV, we gaan toch richting zuiden, laten we maar eens 'n paar dagen in de Tukhut aan de Ourthe verblijven".

De 6-jarige Evert die net zijn A-diploma heeft gehaald en in september naar groep 3 gaat, staat te popelen om zijn zegje te doen: "Ik ben het niet eens met papa en mama hoor", stelt Evert heel parmantig: "papa en mama willen hier eerst een weekje uitrusten en daarna heel actief worden met lange wandelingen in de bergen. Maar ik doe het liever andersom: eerst moe worden in de bergen en dan pas uitrusten". Een ijzeren Evert-logica waar geen speld tussen valt te krijgen. Overigens heeft deze jongste telg van het Manders gezin het prima naar zijn zin op de basisschool waar hij het liefst wil gymen en spelen in de bouwhoek.

Saskia die deze week 10 jaar geworden is, vindt het klimmen in de alpen best wel leuk, totdat ze moe wordt, dan wordt het allemaal wat minder. "Maar alle dingen eromheen zoals lekker eten, rustig aan doen, beetje zonnen en zwemmen vind ik wel weer heel leuk", vertelt ze resoluut. Het liefst wil ze tijdens de zomervakantie naar een luxe camping in Zuid-Frankrijk. Saskia speelt hockey in D4. En samen met haar hockey-vriendinnen doet ze haar best op het middenveld.

Susan, de oudste van de vijf kinderen, is 15 jaar en zit net als zus Saskia en haar moeder ook op hockey (Groenekan bij Utrecht). Ze zal dit jaar in het B2-team gaan spelen als middenveldster. "Ik vind mezelf met hockey niet zo fanatiek als mama hoor, maar ik vind hockey wel een hele leuke sport, behalve toen mama een tijdje onze coach is geweest. Want dat is toch wel een beetje raar hoor: je eigen moeder als coach".

De 11-jarige Frank is alweer 5 jaar uiterst fanatiek bij "Hercules" aan het voetballen. Hij vertelt: "Soms sta ik als keeper in het veld maar meestal als middenvelder. En ik ga straks naar groep 8 van de basisschool". School is leuk, alleen rekenen vind ik niets", weet Frank nog te melden, "en af en toe train ik een beetje mee met de atletiekoefeningen van mijn zus Marlies". Frank is trouwens een bergbokje in de notendop en daarom regelmatig op de klimwand van het ROC Amersfoort te vinden.

Marlies, 13 lentes jong, heeft al een tijdje terug de atletiek ontdekt. De werpnummers zoals speerwerpen en kogelstoten gaan wat minder, maar in de loopnummers is ze heel goed. Pas 13 jaar en dan al de 1000 meter in 3 minuten lopen, dat belooft nog wat voor later. Dus wie weet: Misschien wel een Olga Commandeur, Stella Jongmans of Ellen van Langen in de notedop .....

Gevraagd naar wat de Mandertjes nou zo leuk vinden aan de Tukhut, komen al snel de volgende antwoorden op tafel: "Om beurten de toegangscode intikken zodat de deur van de Tukhut opengaat. En dat je in de Tukhut ook mensen met dezelfde (sportieve) interesses kunt ontmoeten. Marlies vult aan: "Maar ook dat je hier een aantal dingen samendoet", en Saskia vindt tenslotte: "Ik kan hier zo lekker met patrons en gasten over van alles en nog wat praten aan de bar van de Tukhut".

